

Republica Moldova

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIE

DE INADMISIBILITATE

a sesizării nr. 4g/2016

privind excepția de neconstituționalitate a unei sintagme
din articolul 25 al Legii nr. 947 din 19 iulie 1996
cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii

CHIȘINĂU

26 februarie 2016

Curtea Constituțională, statuând în componența:

DI Alexandru TĂNASE, *președinte*,
DI Aurel BĂIEȘU,
DI Igor DOLEA,
DI Tudor PANȚÎRU,
DI Victor POPA, *judecători*,
cu participarea dlui Maxim Iurcu, *grefier*,

Având în vedere sesizarea depusă la 3 februarie 2016,
înregistrată la aceeași dată,
Examinand preliminar sesizarea menționată,
Având în vedere actele și lucrările dosarului,
Deliberând la 26 februarie 2016 în camera de consiliu,

Pronunță următoarea decizie:

ÎN FAPT

1. La 3 februarie 2016, Curtea Supremă de Justiție a adresat Curții Constituționale sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a sintagmei „doar în partea ce se referă la procedura de emitere/adoptare” de la alin. (1) al articolului 25 din Legea nr. 947 din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de către avocatul Artur Lungu în cadrul unei cauze aflate pe rolul Curții Supreme de Justiție.

A. Motivele sesizării

2. Motivele sesizării, astfel cum au fost expuse, pot fi rezumate după cum urmează.

3. Potrivit articolului 25 alin.(1) din Legea nr. 947 din 19 iulie 1996, hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii pot fi contestate, la Curtea Supremă de Justiție, doar în partea ce se referă la procedura de emitere/adoptare.

4. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, sintagma “doar în partea ce se referă la procedura de emitere/adoptare”, cuprinsă în dispozițiile articolului 25 din legea menționată, contravine prevederilor articolului 20 din Constituție și articolului 6 § 1 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

B. Legislația pertinentă

5. Prevederile relevante ale Constituției (M.O., 1994, nr. 1) sunt următoarele:

Articolul 20 Accesul liber la justiție

„(1) Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngreuna accesul la justiție.”

6. Prevederile relevante ale Legii nr.947 din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii (republicată în M.O. nr.15-17/65, 2013) sunt următoarele:

Articolul 1 Consiliul Superior al Magistraturii, organ de autoadministrare judecătorească

„(1) Consiliul Superior al Magistraturii este un organ independent, format în vederea organizării și funcționării sistemului judecătoresc, și este garantul independenței autorității judecătorești.

(2) Consiliul Superior al Magistraturii exercită autoadministrarea judecătorească.”

Articolul 25 Contestarea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii

„Hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii pot fi contestate, la Curtea Supremă de Justiție, de orice persoană interesată, în termen de 15 zile de la data comunicării, doar în partea ce se referă la procedura de emitere/adoptare. Contestățiile se examinează de un complet format din 9 judecători.”

7. Prevederile relevante ale Convenției europene pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, amendată prin protocoalele adiționale (încheiată la Roma la 4 noiembrie 1950 și ratificată de Republica Moldova prin Hotărârea Parlamentului nr.1298-XIII din 24 iulie 1997), sunt următoarele:

Articolul 6 Dreptul la un proces echitabil

„1. Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, ce va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate

împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță atunci când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.”

ÎN DREPT

A. Argumentele autorului excepției de neconstituționalitate

8. Autorul excepției de neconstituționalitate menționează că articolul 25 al Legii 947 din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, în redacția Legii nr. 153 din 5 iulie 2012 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, oferă posibilitatea de a ataca la Curtea Supremă de Justiție hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii **doar în partea ce se referă la procedura de emiterе/adoptare**.

9. Autorul excepției consideră că dreptul de contestare pe motive de procedură este caracteristic doar pentru hotărârile administrative ale Consiliului Superior al Magistraturii, nu și pentru hotărârile disciplinare, ele fiind în esență acte jurisdicționale.

10. Astfel, autorul excepției susține că norma contestată este contrară articolului 20 din Constituție și articolului 6 § 1 din Convenția Europeană.

B. Aprecierea Curții

11. Curtea reține că, în temeiul prevederilor articolului 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituție, astfel cum au fost interpretate prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 9 februarie 2016, rezolvarea cazurilor excepționale de neconstituționalitate a actelor legislative ține de competența Curții Constituționale.

12. Curtea statuează că prerogativa de a soluționa cazurile excepționale de neconstituționalitate presupune stabilirea corelației dintre normele contestate și textul Constituției, ținând cont de principiul supremației acesteia și de relevanța prevederilor contestate pentru soluționarea litigiului principal în instanțele de judecată.

13. Curtea constată că obiectul sesizării vizează sintagma „*doar în partea ce se referă la procedura de emiterе/adoptare*”, cuprinsă în articolul 25 alin. (1) al Legii nr. 947-XIII din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii.

14. Curtea menționează că prevederea contestată a fost supusă controlului constituționalității prin Hotărârea nr. 17 din 2 iulie 2013. Prin respectiva hotărâre, Curtea a recunoscut constituțională sintagma „doar în partea ce se referă la procedura de emitere/adoptare” din art.25 al Legii nr. 947-XIII din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, în redacția Legii nr. 153 din 5 iulie 2012 pentru modificarea și completarea unor acte legislative.

15. Astfel, având în vedere identitatea de obiect și faptul că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței anterioare a Curții, sesizarea nu poate fi declarată admisibilă.

Din aceste motive, în temeiul articolului 26 din Legea cu privire la Curtea Constituțională, articolelor 61 alin. (3) și 64 din Codul jurisdicției constituționale și pct. 28 lit. d) din Regulamentul privind procedura de examinare a sesizărilor depuse la Curtea Constituțională, Curtea Constituțională

DECIDE:

1. *Se declară inadmisibilă* sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a sintagmei „doar în partea ce se referă la procedura de emitere/adoptare” din articolul 25 alin. (1) al Legii nr. 947-XIII din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, în redacția Legii nr. 153 din 5 iulie 2012 pentru modificarea și completarea unor acte legislative.

2. Prezenta decizie este definitivă, nu poate fi supusă nici unei căi de atac, intră în vigoare la data adoptării și se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Președinte

Alexandru TĂNASE

Chișinău, 26 februarie 2016

DCC nr. 5

Dosarul nr. 4g/2016